

О С О Б Е Н О М Н Е Н И Е

на съдиите Асен Манов и Неделчо Беронов
по решение № 7 от 20.09.2000 г. по к.д. № 7/2000 г.

Подписали сме с особено мнение решението по к.д. № 7/2000 г. защото намираме, че разпоредбата на § 73 от Закона за изменение и допълнение на Закона за лекарствените средства и аптеките в хуманната медицина /ЗИДЗЛСАХМ/ не противоречи на Конституцията.

Съображенията ни са следните:

Основният закон с разпоредбата на чл.52, ал.5 възлага на държавата да осъществява контрол върху производството на лекарствени средства и търговията с тях. В какви рамки са правомощията на държавата, предвидени в тази конституционна разпоредба, сме изложили в становищата си по к.д. № 3/2000 г., от които няма основание да се отклоним и които продължаваме да поддържаме.

Въпрос на суверенна законодателна преценка на Народното събрание е да урежда правото да се откриват аптеки. От конституционна гледна точка няма пречка в различни периоди да се даде различна правна уредба на правото да се откриват аптеки. Извън компетенциите на Конституционния съд е да лишава законодателя от тази негова възможност. При създаването на оспорената разпоредба законодателят е действал в рамките на конституционно предоставени му правомощия. Извършил го е без да наруши други разпоредби на основния закон, което би могло да доведе до противоконституционност.

Неоснователни са доводите в решението, според които атакуваният текст нарушавал конституционно установените принципи на местното самоуправление и ограничавал правомощията на органите

му и по-конкретно стопанската инициатива на общините да откриват аптеки. Внимателният прочит на Глава седма от Конституцията показва, че в нея не се съдържа никаква разпоредба относно стопанската дейност, която общините е възможно да развиват; не е предвидена за тях никаква специална закрила, неограничимост или приоритети пред дейността на останалите стопански субекти в страната. Общините могат да развиват стопанска дейност наравно и еднакво с всички граждани и юридически лица при условията и гаранциите, предвидени в чл.19, ал.2 от Конституцията. В този смисъл е изрично и тълкувателното Решение № 19 от 22.12.1993 г. по к.д. № 11/1993 г. Режимът на обектите на общинска собственост се определя със закон /чл.17, ал.4 от Конституцията/. Народното събрание осъществява предоставено му конституционно признато правотворческо правомощие, когато определя кое може да бъде обект на общинска собственост /в този смисъл е Решение № 10 от 04.07.1996 г. по к.д. № 8 от 1996 г./ Оспорената разпоредба определя може ли и при какъв режим аптека да бъде обект на общинска собственост, с което чл.17, ал.4 от основния закон е спазен.

По тези съображения намираме, че искането следва да бъде отхвърлено.

Съдии:

Асен Манов

Неделчо Беров